

кое-то има корень благодареніе-то, а плодъ спокойствіе-то.

359. Сиромаха, кой-то има конецъ благополученъ, по достопочтенъ бива отъ едного царя, кой-то има злополученъ конецъ.

360. Не трѣба мудрый да испадва въ оный порокъ, заради кой-то мжмри други-те.

361. Благополучіе-то е свѣтско да има нѣкой потребны-те, а не излишны-те.

362. Сообращеніе-то съ чловѣцы-те хвѣря тя въ много лошевины.

363. Умножавася пріятелство-то когда ся сообращавать по между си пріятели-те; но това не трѣба да става толкова често.

364. Никой не струва на себе си по голѣма обида колко-то оный, кой-то ся поклоня на оногова, що не го почита, и оный, кой-то сохранява едно пріятелство, отъ кое-то не има никаква полза.

365. Кой-то мало время не терпя съ терпѣніе труда за да ся образова, остава много время въ темнота-та на невѣжество-то.

366. Чловѣкъ е най благородна-та отъ вси-те твары, и псе-то е най уничижително-то животно; но при това трѣба да исповѣдуваме, че едно псе благодарно по достопочтенно е отъ неблагодарнаго чловѣка.